

06079118

703 A - 81-1

36.

CENTAR RESORA DB UŽICE

III

79 043

Dana 2.11.1992.godine

SP02-939/11

SLUŽBENA BELEŠKA O INFORMATIVNOM RAZGOVORU

1.

Izvor podataka je MILAN LUKIĆ, vođa grupe "Osvetnici" u sastavu TO Višegrad, Republika Srpska.

Razgovor sa izvorom vođen je dana 26.10. (počev od 23 časa) do 27.10.1992. godine (do oko 9 časova), po nalogu načelnika Centra RDB Užice, u prostorijama ovog Centra.

(Milan Lukić je dana 26.10.1992. godine u popodnevnom satima zatečen i zadržan na punktu Uvac od strane patrole milicije SM Priboj, na teritoriji Republike Srbije, zajedno sa svojim saborcem Dragutinom Dragičevićem, rodom iz Srebrenice. Obojica su na teritoriji Srbije zatečena sa Milanovim vozilom "Folcswagen pasat", Reg. oznake GŽ 585-22, sa naoružanjem: dve automatske puške 7,62 sa 156 metaka; 1 tomson sa 3 okvira i 56 metaka; 1 pištolj M-70 7,65 mm; 1 trenutna tromblonska mina; 4 ručne bombe; 1 pancirni prsluk i 4 komada plastificirane čelične žice dužine 60 cm. Lukić je kod sebe imao falsifikovana dokumenta: lična karta na ime POPOVIĆ NJEGOŠ, sa podacima: od oca Momčila, rođen 06.09.1965. godine u Višegradu, nastanjen u Ulici 15. februara bb u Višegradu, lična karta je izdata 23.01.1990. godine sa brojem 346/90 od SUP-a Višegrad. Vozačka dozvola takođe glasi na ime Popović Njegoša, sa istim identifikacionim podacima, a izdata je 30.01.1990. u Višegradu pod brojem 3256, sa važnošću za B i C kategoriju.

Obzirom da je Lukić sa svojom grupom osumnjičen za ubistvo Stanka Pecikoze, privatnika iz Višegrada, koji je 20. juna 1992. godine ubijen na teritoriji Republike Srbije (između Mokre Gore u Srbiji i Vardišta u Republici BiH), a zatim njegov leš prebačen i ostavljen u R. BiH, na mestu zv. Balvani, isti je sproveden u SUP Užice istog dana, gde je sa njim vođen informativni razgovor na činjenice navedenog ubistva i indicije koje su ukazivale na aktivno učešće Milana Lukića sa svojom grupom "Osvetnici" u otmici 17 građana sela Sjeverin, opština Priboj, 22. oktobra o.g. Razgovori sa Milanom Lukićem i Dragutinom Dragičevićem, kod koga nije bilo ličnih dokumenata, vođeni su odvojeno, uz učešće kriminalističkih inspektora SUP-a Užice).

2.

2.

Podaci se odnose na dolazak i aktivno učešće MILANA LUKIĆA na ratište na području Višegrada do momenta zadržavanja od strane MUP-a Srbije.

U dužem razgovoru, između ostalog, izvor je izneo sledeće:

"Rođen sam 06.09.1967. godine u Foči, od oca Mila i majke Kate, dev. Ivanović, a nastanjen sam u Beogradu, opština Savski Venac, Ulica Slobodana Penezića br. 5. Osnovnu i srednju školu završio sam u Višegradu, odakle sam otišao na odsluženje vojnog roka u Ajdovščinu u graničnu jedinicu. Posle toga izvesno vreme boravio sam u Obrenovcu i Beogradu, odakle odlazim u SR Nemačku, gde sam u Ofenbahu pokušavao u više navrata da aktivno igram fudbal u nižerazrednim klubovima. U SR Nemačkoj sam se bavio svim i svačim, tako da sam u više navrata dolazio u sukob sa ustaškom i albanskom emigracijom. Zadnjih godinu dana proveo sam u Švajcarskoj i u Višegrad sam došao iz Ciriha 10. aprila ove godine, i to prvo u Obrenovac, odakle sam sa mojim rođacima, koji su svi rodom iz Rujišta - Višegrad, otišao na obuku u Ilok i to zvanično kao Obrenovačka grupa (15 ljudi). Istovremeno kada je moja grupa bila na obuci, bila je i grupa iz Zvornika, takođe 15 ljudi, koju je vodio izvesni Bude. Obuku su nam držali izvesni "PUPE" i ZORAN, "crvene beretke - knindže". Po završetku obuke došli smo u Višegrad, gde smo se stavili pod komandu SUP-a Višegrad u sastavu TO Višegrad. Sa svojom jedinicom učestvovao sam u svim važnijim vojnim operacijama na području Višegrada. Ovo je pravi etnički rat i došao sam na ratište samo sa jednim ciljem, da zaštitim Srbe i srpstvo na tim prostorima. Od dolaska Vinka Pandurovića nalazim se pod njegovom komandom u legalnim jedinicama Republike Srpske. Svojim ličnim primerom uticao sam dosta na spremnost srpskih boraca i lično sam likvidirao veliki broj Muslimana - ekstremista na području Višegrada, za koje se znalo da su maltretirali srpski živalj. U suprotstavljanju muslimanskim borcima sam beskompromisan i za razliku od Srba iz Višegrada, kada sam došao, došao sam spreman da ubijem svakog ko ugrožava srpstvo. Unapred sam raščistio sa popustljivošću, a takva je i cela grupa koju vodim. Krajem septembra o.g. napustio sam Višegrad, smatrajući da sam dosta dao za srpstvo na tim prostorima, a i nezadovoljan ponašanjem vlasti i vojnim operacijama koje se sprovode na tim prostorima. Otišao sam u Beograd, gde u Ulici Slobodana Penezića br. 5 imam svoj privatni stan, koji sam ličnim sredstvima kupio pre početka rata. Negde oko 10. oktobra, ne sećam se tačno, kod mene su došli predsednik opštine Višegrad Brane Savović i Slavko Knežević, privatnik iz Beograda, da me mole da se vratim i ponovo organizujem dobrovoljce, jer je situacija na višegradskom ratištu ponovo loša, a ugrožena je i Hidroelektrana "Višegrad".

3.

Nerado, iz razloga zbog kojih sam i otišao, ponovo sam se prihvatio uz široka ovlašćenja da organizujem dobrovoljce, uz platu od 500 milijardi starih dinara, stan, hranu i cigarete. Mislio sam da krenem u Srpsku Krajinu i Knin po dobrovoljce, a onda sam rešio da ne idem tamo, već sam otišao u Zvornik, Šabac, Valjevo i Beograd i 16. oktobra došao u Višegrad sa 23 nova dobrovoljca, sa kojima sam se našao i krenuo iz hotela "Palas" u Beogradu. U Višegradu sam zatekao lošu situaciju, mali brojčani sastav, slabog morala, sa komandantom Lukom Dragičevićem, zatim komandantom taktičke grupe 1 - Vinkom Pandurovićem, koji boravi na ruđanskom ratištu, sa kim je i potpukovnik Mitrašinović. Na njihov zahtev i ja sam otišao sa mojom grupom u Rudo 17. oktobra radi procene i dogovora oko vađenja nastradalih boraca (23) sa područja Meremišta. Upravo smo Bojović Zoran, komandant "Belih orlova" iz Rudog, i ja jutros (26. oktobra) izviđali teren oko područja Meremišta radi preduzimanja akcije i napada na taj prostor. Po završetku izviđanja Pandurović mi je rekao da ga sačekam večeras da se još nešto dogovorimo oko akcije na Meremište za sutra (27. oktobar) i sada razmišljam, obzirom da sam priveden, da će njemu biti vrlo teško da sve objasni. Ako me je on izdao, napravio mi "igranku", neka mu je na čast. Moje hapšenje će ga koštati života, ako se utvrdi da je on kriv za ovo...

...Ljudi, ja nemam veze sa otmicom ljudi iz Sjeverina, ali čestitam onome ko je to uradio. Ja ne znam ko je to uradio, a i da znam ne bi vam rekao. Ovaj mali što je sa mnom uhvaćen nema pojma o tome, samo ga džabe ispitujuete...

...Posmatrao sam ovih dana ove momke u Rudom. Ima ih dosta, ali ništa ne rade. Treba im ovo što se dogodilo, da se malo uozbilje. Ja da sam hteo ovo da izvedem, ja bih dovezao autobus sa oznakama crvenog krsta i sa belim mantilima narod stavio u autobus, pod napomenom da im preti opasnost, a onda ih odveo gde ja hoću. Ovo je stvar više politike. Ne znate vi to šta je u pitanju. Ovo je neko viši zamislio. Kad dođe vreme znaće se. Ovo je prošlost i ne trebate sa tim razbijati glavu. Okrenite se budućnosti. Šta ćete ako moji momci sada uhapsu nekog vašeg sa punkta ili napadnu Sjeverin. Ja to ne bih voleo da se dogodi, ali sve je moguće. Zar posle svega što sam za Srbe uradio, da me Srbi hapse pred Muslimanima. Razmišljao sam, u momentu kada mi je prišla milicija, pošto sam imao metak u cevi, i u automatu i u tomsonu, da pucam ili da uhvatim komandira koji je hteo da me veže, sa aktiviranom bombom pod grlom, ali gde da Srbe ubijam, pogotovu kada sam video da je to sve mlada milicija... Imam ja brata Novicu (1962) koji radi u MUP-u Srbije u Beogradu i zeta koji je šef na računarima u "29. novembru". Znam da ti ljudi rade svoj posao, ali morate da znate da je to etnički rat i da se u ratu mora ubijati ako hoćeš da ostaneš živ...

4.

...Možda, ako se nekad nađemo u kafani, i da ti kažem ko je ubio Stanka Pecikoze. Ja nisam, iako nije ni zaslužio da živi, jer je za marke sa znanjem vojske i SUP-a prevezio Muslimane u Srbiju. Govore da je mnogo novcem pomogao Stranku i Srbe, ali ja ga znam da nigde nije dao dinar gde nije mogao da uzme dva. Ja se borim, a on ih prevozi u Srbiju za pare. Ja sam mu javno pretio da ću ga ubiti, pa i prethodnog dana kada je ubijen, ali ja bih to uradio javno, pitajte to narod u Višegradu. Oni znaju zašta sam se ja borio, a šta drugi rade, pljačkaju i profitiraju. Što se tiče Sjeverina, dovedite vozača autobusa i pitajte ga je li video mene, jesam li ja oteo te Muslimane iz autobusa. Ako jesam streljajte me ovde, ja se ne branim, jer ne mogu da pobegnem.

Nemam više šta da vam kažem, mislim da džabe ispitujete i mene i mog saborca. On je na ovo ratište došao sada sa mnom, a bio je ovde u maju, inače je hapšen u Zvorniku kao učesnik paravojnih formacija i mučen u Bijeljini u zatvoru..."

3.

-

4.

U razgovoru izvor je sve vreme poricao učešće u ubistvu Stanka Pecikoze, kao i u otmici građana muslimanske veroispovesti iz Sjeverina 22.10.1992. godine. Odavao je utisak da je neiskren u tim činjenicama i mišljenja smo da mu je to poznato. U delu koji je govorio o svom učešću u borbama oko Višegrada smatramo da je bio iskren. Ceo razgovor je fonodokumentovan i nalazi se u dokumentaciji ovog Centra.

Milan Lukić i njegov saborac Dragutin Dragičević su u pritvoru zbog osnovane sumnje da su nošenjem oružja na teritoriji SR Jugoslavije izvršili prekršaj po čl. 33, stav 3 Zakona o oružju i municiji Republike Srbije, kao i da je M.Lukić izvršio krivično delo po čl. 233, stav 3, u vezi stava 1 KZ RS (falsifikovanje i korišćenje lažnih isprava).

U prilogu dostavljamo fotokopiju izjave Lukić Milana u vezi ubistva Stanka Pecikoze iz Višegrada.

Pisano u 2 primerka
Dostavljeno:
1 x RDB MUP-a RS
1 x ovom Centru
RN/GJ

Operativni radnik
Badenko Novaković

Badenko Novaković